

dant. Zeine rõõm sai temmale sest, et isä ja emma, kes tedda ollid kaua aega ja suure walloga tagga otsind, nüüd wast temmaga kokko said. Kulasid poisist kääst järrele, kas temmale ühtegi äppardust ei olnud juhtund, ja kui ollid teada sanud, et Jummal arm tedda olli kaitnud, ja et poisist lotus Jummal peäle jälle olli tuggewaks läinud, siis ütles isä: „Sinna olled ennast jo noorelt kui holas lamba karjane ülesnäitnud; olled ennast omma ammetiga Jummal wallitsusse alla annud; kes teab et sinust saab ehk senna pool truiks hinga karjatseks.“ — Ja kui poisist täieks meheks olli sanud, siis isä sanna temma pärrast läks tööks. Hästi õppetud ja sures kolis walmistud noor mees sai kirriko ammeti peäle ja olli omma koggodussele üsna truiks hinga karjatseks. Hädda ja abhastusse päwal waatsid koggodusse liikmed püsti temma peäle, ja korjasid ennestele temma kääst kindlat meelt ja lotust taewase Isä

peäle. Waatsid agga ka ühtlase temma tüddimatta truusse peäle, misga temma omma ammetit ülespidas, ja waatsid weel temma jummalakartlikko ellamisse wiisi peäle. Se teggi mitmele koggodusse hulgast sedda suurt hinge head, et nemmadgi ennestele korjasid au Jummal ja inimeste juurest omma ammeti truusse ja ilmalaitmata ellamisse wiisi läbbi.

II.

Üks moisa wannem, kes rikkas mees, tuli omma wilja wäljalt ärra ja kallas koiu pole. Seäl wäljal olli keik nenda Jummal kääst õnnistud sanud, et ennamiste igga silm ja südda, mis sedda rohket Jummal armo seäl nägai, piddi rõõm ning tännooa täidetud sama. Waene rikkas perremees üksnes ei tunnud sest rõõmust egga tännuust ei ühtegi ommas südames. Kurwandalist ja nukra meliga nähti ollewad: Pea langes rinna peäle.